

Çikolata Yanardağı

Yavuz DEMİRKIRAN

Çikolata Yanardağı

Yavuz DEMİRKİRAN

Küçük bir vadide, bir çikolata yanardağı gece gündüz kabarıyordu. Sıcak lav yerine ılık, tatlı çikolata akıtıyordu. Hepsi minik fırıncı olan köylüler, onunla nefis tatlılar yapıyordu. İki zıplayan topuz yapılmış kıvrıcık kızıl saçlı genç fırıncı Poppy, Büyükbaba Bernard'a yardım etmeyi çok severdi. Herhangi bir çikolata macerasına hazır olmak için tahta kaşığı her zaman gök mavisi önlüğünün cebine sokardı.

Her sabah, köylüler taze çikolata toplamak için kovalar ve kaselerle siraa girerdi. Poppy ve kabarık beyaz bıyıklı, sevecen gri gözlü Büyükbaba Bernard, vadinin en işlek fırınını işletiyordu. ikolatalı kekler, kurabiyeler ve turtalar pişiriyorlardı. "Bir gün, Poppy, köyün en iyi fırıncısı olacaksın," dedi Büyükbaba, hardal rengi hırkasındaki unu silkeleyerek. Poppy gülümsedi ve çikolatalı hamurunu karıştırdı.

Ama bir sabah, yanardağ tuhaf bir şekilde kabarmaya başladı. Çikolata tıslayıp fokurdayarak giderek yükseldi. "Büyükbaba, bak!" diye bağırdı Poppy, taşan çikolatayı işaret ederek. Büyükbaba Bernard kaşlarını çattı, gür bıyığı seğıirdi. "Bunu daha önce hiç yaptığını görmemiştim," dedi. "Herkesi uyarmalıyız!" Poppy tahta kaşığını kaptı ve kalbi hızla çarparak köy meydanına koştu.

Meydanda köylüler endişeyle toplandı. Çikolata artık yanardağın kenarlarından taşıyor ve yamaçlardan aşağı akıyordu. "Evlerimizi su basmadan önce durdurmalıyız!" diye bağırdı bir fırıncı. Poppy, çikolatayı köye taşıyan yer altı borularını hatırladı. Bir fikri vardı. "Boruları kontrol edeceğim!" dedi cesurca. "Belki bir şey onları tıkiyordu."

Poppy boru girişine, yanardağın eteğindeki küçük bir tünele koştu. İçeri baktı ve karamel altını gözlü, şeker kristali gibi kanatlı, parlak küçük bir yaratık gördü. Bu, borularda yaşayan çikolata perisi Pip'ti. "Poppy!" diye ciyakladı Pip, minik kanatlarını çırparak. "Borularda sertleşmiş karamel var! Çikolata akamıyor, bu yüzden kontrolden çıkarak kabarıyor!"

Poppy bunu tek başına düzeltemeyeceğini biliyordu. Köyün baş mühendisi Mühendis Mabel'i bulmaya koştu. Mabel uzun ve yapılıydı, gümüş tutamlı kısa siyah saçları ve çenesinde küçük bir yara izi vardı. Altın düğmeli yeşil tulum ve turuncu bir baret giyyordu. "Mabel, çikolata yanardağı tıkanı!" diye açıkladı Poppy. "Boruları temizlemek için bir plana ihtiyacımız var!"

Mabel dikkatle dinledi, kehribar gözleri keskinleşti. "Ekip çalışmasına ihtiyacımız olacak," dedi, alet kemerini düzelterek. "Pip bize tünellerde rehberlik edebilir. Poppy, sen çikolatanın akışını bilirsin. Ben ekibimi ve aletlerimi getireceğim." Köy mühendislerini çağırdı; onlar da kürekler, anahtarlar ve kocaman gülümsemelerle geldi. "Köyümüzü kurtaralım!" dedi Mabel ve herkes alkışladı.

Pip karanlık, çikolata kokulu tünellerde öncülük etti.  eker kristali kanatları hafifçe parlayarak yolu aydınlatıyordu. "Adımına dikkat et!" diye cıvıladı,  nden uçarak. "Karamel  u virajın hemen ardında!" Poppy, Mabel ve mühendisler yakından takip etti. T nel duvarları tatlı çikolatayla yapı  yapı tı. "Karameli hiç bu kadar sert görmemiştim," dedi Mabel, tıkanıklıa anahtarıyla vurarak.

Köyde, Büyükbaba Bernard fırıncıları organize etti. "Evlerimizi korumak için bir çikolata duvarı yapacağız!" diye duyurdu. Fırıncılar kovalarca çikolata alıp bir bariyer halinde yığıldı. "Birlikte çalışın!" diye seslendi Büyükbaba, gözlükleri parlayarak. "Poppy ve Mabel yanardağı onaracak!" Köylüler hızla çalıştı, elleri yapış yapış ama yürekleri cesurdu.

Tünelde Mabel karamel tıkanıklığını inceledi. "Onu eritmemiz gerek," dedi. "Ama ateş kullanamayız—çikolatayı yakardı." Poppy derin düşündü. "Ilık suya ne dersin?" diye önerdi. "Suyu ısıtıp karamelin üzerine dökebiliriz!" Mabel sırtıttı. "Harika, Poppy! Hadi yapalım!" Mühendisler köyden ılık su getirmeye koştu.

Ekip birlikte çalıştı. Bazı mühendisler ılık su kovalarını taşırken, diğerleri çikolatanın taşmasını engelledi. Poppy ılık suyu yavaşça karamelin üzerine döktü. Yavaş yavaş, sert karamel yumuşayıp erimeye başladı. "İşe yarıyor!" diye sevindi Pip, mutlu bir takla atarak. "Devam edin!" diye teşvik etti Mabel, alnını silerek. Karamel damlayıp gitti ve çikolata yeniden akmaya başladı.

Borular açılınca çikolata yanardağı düzgünce geri aktı. Kabarma durdu. Köylüler, yanardağ yeniden yumuşak, ılık akışına dönerken alkışladı. Poppy ve Mabel tüneldən çıktı, çikolataya bulanmış ama kulaklarına kadar sırtıyorlardı. "Başardınız!" diye bağırdı Büyükbaba Bernard, Poppy'ye sarılarak. "Ekip çalışması günü kurtardı!"

O akşam köy büyük bir kutlama yaptı. Her yerde çikolatalı kekler, kurabiyeler ve turtalar vardı. Poppy hızlı düşüncesi için özel bir madalya aldı. "Cesur ve akıllıydın," dedi Mabel, Poppy'nin elini sıkarak. "Ve bize sorunları çözmenin en iyi yolunun birlikte çalışmak olduğunu öğrettin." Pip Poppy'nin omzunda oturmuş, bir çikolata parçası yiyordu.

Büyükbaba Bernard bir bardak çikolatalı sütü kaldırdı. "Poppy ve Mabel'e, ve hep birlikte ekip olarak çalışan hepimize!" Herkes alkışladı. Poppy gülümsedi, ela gözleri parıldadı. En yapışkan sorunların bile cesaret ve işbirliğiyle çözülebileceğini biliyordu. Çikolata yanardağı yeniden mutlu mutlu aktı ve minik fırıncılar köyü sonsuza dek tatlı bir hayat sürdü.

Poppy, hazırlıklı olmanın ve birlikte çalışmanın büyük bir sorunu tatlı bir başarıya dönüştürebileceğini öğrendi. Tahta kaşığı yanında tuttu, bir sonraki maceraya hazırды. Ve çikolata yanardağı ne zaman kabarsa, köylüler birbirlerine güvenebileceklerini biliyordu. Küçük vadi neşe, çikolata ve dostluk yeri olarak kaldı.

O günden sonra köylüler her zaman boruları kontrol etti ve hazır ılık su bulundurdu. Poppy ve Pip en iyi arkadaş oldular ve Mabel sık sık Poppy'yi mühendislik projelerine yardım etmeye davet etti. Çikolata yanardağı akmaya devam etti ve köy gelişti. Ve her sabah Poppy, ekip çalışmasının her şeyi mümkün kıldığını bilerek pişirmeye hazır uyandı.